

[Elisabeth Bruun Olesen]

produktion, vel at mærke under den forudsætning, at fondene bliver styret demokratisk og forvaltet decentralt.

Jette Thomsen (KF):

Da det nu lader til, at også Socialdemokratiet anerkender turisme som et erhverv på lige fod med alle andre erhverv, og da industriministeren af mange gode grunde ikke har afsat den store plads i redegørelsen til dette både beskæftigelsesmæssigt og valutamæssigt vigtige område, og da det jo samtidig er et erhverv uden nogen væsentlig import, vil jeg gerne spørge industriministeren, hvornår han forventer at komme med en redegørelse på dette specielle område. Foruden Folketinget vil det selvsagt interessere store dele af befolkningen.

Anne Grete Holmsgård (SF):

Jeg synes, det er udmærket, at regeringen har gjort betydelig mere ved den industripolitiske redegørelse i år, end det sædvanligvis er tilfældet. Desværre vil jeg så også sige, at det øjensynlig ikke er nok til at få debatten til at være lidt mere kvik og oplivet end de sædvanlige temmelig sløve industripolitiske debatter herinde, så jeg har siddet og funderet over, om det ikke var på tide, at vi gennemførte dagsordenerne i forbindelse med redegørelser; det kunne være, det kunne sætte lidt skub i dem.

Jeg synes, det er godt, at der er nogle åbninger i forhold til den industripolitik, der har været ført hidtil, men jeg synes også, der er nogle åbenlyse problemer i den måde, man har grebet industripolitikken an på. Et af de væsentligste for os at se er, at der ikke er gjort noget forsøg på at tænke miljøproblemer og de store miljøproblemer, vi står i lige nu, ind i en samlet produktionsstrategi.

Det er jo sådan i øjeblikket, at havene dør omkring os, ozonlaget er ved at blive hullet og vi i bogstaveligste forstand vader og bader i skidt. Og alligevel lader regeringen, som om de økologiske problemer er særskilte problemer, dvs. problemer, man kan løse hen ad vejen gennem lappeløsninger eller akutte redningsplaner. Hensynet til miljøet og arbejdsmiljøet har ganske enkelt ikke nogen dimension i regeringens erhvervspolitiske tænkning.

Problemet er nævnt, det erkender jeg, og der er lidt småforslag, men ikke sådan, at det virkelig bliver tillagt vægt, og slet ikke i en sådan grad, at det, vi kalder renere teknologier i bredeste forstand – og det vil f.eks. sige udvikling af renere produktionsprocesser, processer, der er råstofbesparende, processer, der er energibesparende, processer, der bygger på recirkulation og genindvinding af de anvendte stoffer, processer, hvor man producerer mindre affald – er med som noget, der tilnærmelsesvis kan betegnes som et bærende element.

Tværtimod er redegørelsen præget af, at hver minister sidder i sit departement og kommer med sit udspil på sit eget område, uden at der foregår noget egentligt forsøg på at handle og tænke på tværs af de enkelte departementer; så vidt jeg kan se i tidsskrifter og i pressen, er det også temmelig svært i hvert tilfælde for de ministre, der sidder i øjeblikket. Men det gør jo ikke problemet mindre, at man ligger og slås, og at udenrigsministeren vil lave sit program, industriministeren sit og miljøministeren sit.

Miljøministeren er jo kommet med sit eget særskilte program på dette område, et udviklingsprogram, der handler om renere teknologier. Isoleret set synes vi, programmet er udmærket, men det er også en meget isoleret betragtning. Det opererer med en udgiftsramme på 50 mill. kr. over 3 år.

Heraf skal de 25 mill. kr. anvendes til det, der hedder opbygning af viden i den offentlige sektor, opbygning af en edb-base, videreformidling af denne viden ud til de kommuner og amter, der skal godkende virksomhederne og skal føre tilsyn med dem, og så almindelig informationsvirksomhed. Det er altså den ene halvdel af programmet. Den anden halvdel, de resterende 25 mill. kr. over 3 år, skal gå til det, man kunne kalde egentlige udviklingsprojekter vedrørende renere teknologi.

Jeg synes næsten, rammen taler for sig selv. Mens regeringen har afsat 1,5 mia. kr. til et stort program om informations-teknologi, 300 mill. kr. til et forsknings- og udviklingsprogram, 1,4 mia. kr. til et bioteknologisk program og 600 mill. kr. til slagterierne og mejerierne, altså alt i alt mere end 4 mia. kr., er der blevet 50 mill. kr. over 3 år til hele det store og i vores øjne fundamentale område, der hedder renere teknologier. Vi mener